

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/90/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113216801
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3113216801.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej a sudcov JUDr. Gabriely Janákovej a Mgr. Ivana Kubínyho v právnej veci navrhovateľa: B. C. E., s.r.o., so sídlom R., L. 8, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. C. H., advokátom so sídlom R., L. 8, D. proti odporkyni: C. D., št. občianka SR, nar. XX.XX.XXXX, bytom F. F. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne Združenie na ochranu občana spotrebiteľa T., so sídlom D., U. M., IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. K. G., advokátom so sídlom E., U. E. 7, o zaplatenie 718,43 eur istiny a prísl., na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 07. novembra 2014 č. k. 27C/96/2013-82, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku II., III., IV. **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd rozsudkom v bode 1. uložil odporkyni povinnosť, aby zaplatila navrhovateľovi 469,48 eur s 9%-tným úrokom z omeškania ročne zo sumy 104,68 eur od 06.08.2010 do zaplatenia, zo sumy 193,42 eur od 06.07.2010 do zaplatenia a zo sumy 171,38 eur od 06.09.2010 do zaplatenia všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V bode 2. určil, že zmluvná podmienka v dodatku k zmluve o pripojení uzavretom medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou dňa 05.12.2009 uvedené v bode 3. v znení „v prípade porušenia akejkoľvek povinnosti uvedenej v bode 1. písm. b/ alebo v bode 2. tohto dodatku alebo čl. 3 bod 3.6 Všeobecných podmienok alebo čl. 5 bod 5.2 písm. a/ až c/ všeobecných podmienok, v dôsledku ktorej dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany podniku je účastník povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 tohto dodatku. V prípade žiadosti účastníka o vypojenie SIM karty z prevádzky v zmysle bodu 2. tohto dodatku je zmluvná pokuta podľa predchádzajúcej vety splatná okamihom doručenia žiadosti o vypojenie SIM karty z prevádzky podniku. Zaplatením akejkoľvek zmluvnej pokuty podľa tohto dodatku nezaniká právo podniku na náhradu škody v plnom rozsahu, ktorá mu vznikla porušením povinnosti, na ktorú je viazaná zmluvná pokuta. Účastník je zároveň povinný uhradiť podniku náhradu škody presahujúcu sumu zmluvnej pokuty“ je neprijateľná a z toho dôvodu neplatná. Vo zvyšnej časti návrh zamietol. Odporkyni uložil povinnosť, aby zaplatila navrhovateľovi náhradu trov konania spočívajúcich v náhrade zaplateného súdneho poplatku 13,76 eur a trovách právneho zastúpenia 45,51 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie odôvodnil popisom vykonaných dôkazov, z ktorých vyvodil záver o tom, že na základe zmluvy o pripojení zo dňa 05.12.2009 sa právny predchodca navrhovateľa zaviazal poskytovať odporkyni telekomunikačné služby a odporkyňa sa zaviazala za ne riadne platiť. Podľa dodatku z uvedeného dňa si objednala službu pod názvom „podľa seba“ v dôsledku čoho jej právny predchodca navrhovateľa odpredal MT typu Nokia 6303 za cenu 1eur za podmienky doby viazanosti na 24 mesiacov so zmluvnou pokutou 248,95 eur. Dodatok k zmluve o pripojení obsahoval ustanovenie týkajúce sa zmluvnej pokuty tak ako je vymedzená vo výroku napadnutého rozsudku. Citoval ďalej ustanovenia Zák. č. 610/2003 Z. z. o

elektronických komunikáciách, ďalej Zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa ako aj Občianskeho zákonníka. Zmluvu o pripojení posudzoval podľa ust. § 43 Zák. č. 610/2003 Z. z. s tým, že má charakter spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 2 písm. a/, b/ a § 3 ods. 3 Zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Vyslovil názor, že zmluva s dodatkom je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou aj podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.01.2008.

Návrh považoval za čiastočne dôvodný, keďže zmluvou o pripojení sa navrhovateľ zaviazal odporkyni zabezpečiť služby určené v zmluve a odporkyňa sa zaviazala zaplatiť za tieto služby cenu vyúčtovanú za príslušné obdobie faktúrami v súlade s podmienkami určenými navrhovateľom. Právny predchodca navrhovateľa v rámci predmetného vzťahu vyúčtoval odporkyni cenu za poskytnuté plnenia v sume spolu 464,48 eur, z ktorej odporkyňa doteraz navrhovateľovi, resp. jeho právnomu predchodcovi nič neuhradila, a preto ju podľa § 42 ods. 1 písm. a/ Zák. č. 610/2003 Z. z. zaviazal na jej zaplatenie ako aj zaplatenie sumy 5 eur titulom dvoch poplatkov za upomienku. Keďže odporkyňa dobrovoľne neplnila navrhovateľom vyfakturované sumy dostala sa s plnením dlžnej sumy do omeškania, a preto priznal navrhovateľovi aj úrok z omeškania.

Návrh navrhovateľa v časti o zaplatenie 248,95 eur nepovažoval za dôvodný a v tejto súvislosti vyhlásil zmluvnú podmienku uvedenú v bode 3. dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 05.12.2009 za neprijateľnú podľa § 53 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka, a teda absolútne neplatnú. Zmluvnú pokutu tak ako bola dojednaná v zmluve o pripojení považoval za neprimeranú sankciu, a teda neprimeranú zmluvnú podmienku s tým, že v danej veci bol pri uzatváraní zmluvy prísnejšie, resp. výlučne sankcionovaný zmluvnou pokutou len jeden účastník zmluvy, a to spotrebiteľ, ktorá skutočnosť sama o sebe vyznieva v neprospech jedného účastníka zmluvy, a to spotrebiteľa. Vyslovil názor, že z časového hľadiska predávajúci vôbec nerozlišoval situáciu, keď v dôsledku nezaplatenia ceny poskytnutých služieb odporkyňou dôjde k ukončeniu zmluvy napr. mesiac pred uplynutím doby viazanosti a prípadom, keď spotrebiteľ nezaplatí cenu služieb hneď v prvý mesiac po uzavretí zmluvy. Taktiež nepovažoval za významnú výšku ceny služieb, ktoré spotrebiteľ nezaplatí a pre úplnosť dodal, že zmluvná pokuta bola dojednaná len pre prípad nezaplatenia splatnej ceny za služby, resp. za porušenie povinností, upravených vo vymedzených článkoch dodatku alebo všeobecných podmienok, ktoré priamo nesúvisia priamo s predajom mobilného telefónu alebo iného koncového zariadenia. Prípadná predajná cena telefónu alebo iného koncového zariadenia nemajú na posúdenie primeranosti zmluvnej pokuty žiadny vplyv. Okrem toho právny predchodca navrhovateľa vyúčtoval odporkyni zmluvnú pokutu až 497,90 eur, avšak v konaní nedoložil žiadnu dohodu, ktorou by sa zaviazal odporkyňa zaplatiť takúto sumu a neuviedol na základe akého zmluvného dojednania mala byť takáto zmluvná pokuta odporkyni účtovaná a nepreukázal, kedy a akým konkrétnym konaním odporkyňa ako spotrebiteľ mala porušiť zmluvu o pripojení v znení dodatku takým spôsobom, že to zakladá nárok navrhovateľa na uplatnenie zmluvnej pokuty vo výške 497,90 eur.

Proti rozsudku okresného súdu, a to jeho výroku, ktorým bol návrh zamietnutý a vyslovené, že zmluvná podmienka je neprimeraná, podal v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie navrhovateľ, ktorý navrhol jeho zmenu tak, že výrok, ktorým bolo určené, že zmluvná podmienka dojednaná v ust. bode 3. v dodatku k zmluve o pripojení je neprijateľnou podmienkou. Vyslovil názor, že zmluvná pokuta dojednaná medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola dojednaná platne v súlade s § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, teda písomne s uvedením výšky zmluvnej pokuty a dojednanie o zmluvnej pokute je dojednaním individuálnym. Zdôraznil, že zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva zákaz dojednania zmluvnej pokuty v spotrebiteľskej zmluve pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti spotrebiteľom. Zmluvná pokuta je zabezpečovacím inštitútom upraveným zákonom a nárok na jej zaplatenie vznikol z dôvodu neplnenia si zmluvných povinností žalovaným, konkrétne neplatenie dohodnutej ceny za poskytnuté využité služby a porušenie záväzku doby viazanosti. Pre prípad argumentácie súdu o nevyváženosti práv a povinností pri zjednaní zmluvnej pokuty zdôraznil, že právny predchodca žalobcu si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o pripojení plnil riadne a včas žalovanému požadované služby riadne v zmysle zmluvných dojednaní sprístupnil, avšak žalovaný svoj záväzok doby viazanosti 24 mesiacov preukázateľne porušil. Zdôrazňoval, že dojednanie o zmluvnej pokute bolo dojednaním individuálnym, a preto neprichádza do úvahy aplikácia ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V prípade žalovanej len vyhovel žiadosti o uzavretie zmluvy o pripojení s cenovými výhodami v podobe zvýhodnenej ceny mesačného paušálneho poplatku

relax 60 čomu zodpovedal protizávazok v podobe 24 mesačnej dohodnutej doby viazanosti užívať program zabezpečený zmluvnou pokutou. Ďalej vyslovil názor, že zmluvná pokuta nespôsobuje ani značnú nerovnováhu medzi zmluvnými stranami. Zákonná úprava zmluvnej pokuty nepredpokladá zohľadňovanie intenzity porušenia či časových súvislostí, ktoré sa týkajú zmluvných pokút. Možné ju dojednať len za porušenie, pričom nerozhoduje, či ide o vážne alebo menej vážne, veľmi intenzívne alebo menej intenzívne a rovnako zákon nepozná ani časové súvislosti, a preto súd nemôže hodnotiť prijateľnosť či neprijateľnosť zmluvnej pokuty na základe toho, či je zmluvná pokuta nižšia s postupom času, alebo ostáva po celú dobu rovnaká. Poukázal na to, že žalovanej sprístupnil jeho právny predchodca služby a poskytol mobilný telefón zn. Nokia za zvýhodnenú akciovú cenu 1 eur, ktorého reálna hodnota predstavovala v čase predaja sumu 159 eur, čomu zodpovedal protizávazok v podobe 24 mesačnej doby viazanosti, ktorý žalovaný preukázateľne porušil a navyše poskytol žalovanej benefit v podobe špeciálneho balíčka s počtom 3000 voľných minút s výhodami a benefit v podobe poskytnutia špeciálneho kupónu paušál pre blízkeho s výhodami. Vyslovil ďalej názor, že primárnym cieľom zjednanej zmluvnej pokuty nie je dosiahnuť finančné plnenie od dlžníka, ale prinútiť ho pod hrozbou majetkovej sankcie plniť si svoje zmluvné povinnosti vyplývajúce zo vzťahu založeného zmluvou o pripojení. Zmluvná pokuta plní aj funkciu paušalizovanej náhrady škody a právo na jej zaplatenie vznikne veriteľovi aj v prípade, že spotrebiteľ poruší svoju zmluvnú povinnosť aj len za posledný mesiac doby viazanosti. Dojednanie o zmluvnej pokute chráni pred zneužívaním kúpy mobilného telefónu za akciovú cenu, resp. získaním zľavenej ceny volaní zo strany špekulatívnych zákazníkov, keď pri neexistencii zmluvnej pokuty za porušenie povinnosti zo strany zákazníka by podnik nemohol poskytnúť benefit v podobe zľavenej ceny mobilného telefónu, ale musel by mobilný telefón predávať za neakciovú cenu, resp. ponúkať cenu volaní za plnú hodnotu. Ak má zmluvná pokuta plniť prevenčnú funkciu, jej výška musí byť zákonite vyššia ako je skutočná hodnota výhody, ktorú zákazník dostáva, lebo v opačnom prípade by sa zákazníkovi neoplatilo záväzky plniť. Poukázal na to, že v prípade označenia zjednanej zmluvnej podmienky za neprijateľnú podmienku sa vlastne vytvára neudržateľný stav, kedy súdna ochrana je poskytovaná nezodpovednému a ľahkovážnemu spotrebiteľovi na úkor poctivého dodávateľa. Uplatnenú zmluvnú pokutu považoval za spravodlivú, primeranú a plniacu svoj účel vo vzťahu k porušovanej povinnosti.

Vyjadrenie k odvolaniu nebolo podané.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. v medziach odvolania, t. j. vo výroku, ktorým bola vyslovená neprijateľnosť dojednanej zmluvnej podmienky; návrh zamietnutý a rozhodnuté o trovách konania a zistil, že v tejto napadnutej časti je potrebné rozsudok okresného súdu potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správny. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým sa končí konanie vo veci samej možno v zmysle ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odôvodniť len okolnosťami uvedenými pod písm. a/ až f/ cit. zákonného ustanovenia.

Žalobca v odvolaní uplatňuje dôvody na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. a/, f/.

Dôvodom na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. je, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.. Citované zák. ustanovenie upravuje dôvody, pre ktoré zruší odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa a týkajú sa predovšetkým porušenia procesných povinností.

Žalobca v odvolaní neuvádza žiadnu z okolností, z ktorých by sa dalo porušenie niektorej povinnosti upravenej v ust. § 221 ods. 1 O.s.p. vyvodiť a ani v čom by takéto porušenie malo spočívať.

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f/ (rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci) podľa súdnej praxe predstavuje mylnú aplikáciu a výklad právnej

normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na skutkový stav vôbec nemožno použiť.

Podľa odôvodnenia odvolania žalobcu ide v prejednávanej veci o nesprávny výklad a aplikáciu ust. § 53 a § 54 Občianskeho zákonníka týkajúce sa neprijateľných zmluvných podmienok. Právna úprava týkajúca sa posudzovania neprijateľných podmienok vychádza z ústavného princípu rovnosti, z ktorej vyplýva, že súkromné právo garantuje každému čo najširšiu mieru možnosti slobodného konania, avšak práve preto, že ju zabezpečuje každému, musí ju zároveň u niektorých obmedziť, aby bola všetkým zaručená. Zo stretu autonómie vôle a ideí rovnosti potom vyplýva ochrana slabšej zmluvnej strany, a to s cieľom dosiahnutia vyváženej pozície, t. j. spravodlivosti, ekvity alebo rovnováhy zúčastnených záujmov. Vo vzťahoch, v ktorých vystupujú strany, ktorých východiskové pozície sú značne nerovnovážne sa preto nemožno uspokojiť s tým, že obidvom stranám budú poskytnuté rovnaké právne prostriedky, t. j. akási formálna rovnosť, lebo v skutočnosť nerovnosť východiskových prostriedkov spôsobuje aj nerovnosť vo výsledku samotnom. Riešenie tejto situácie sa premieta do nerovnovážnej úpravy subjektívnych práv a povinností účastníkov súkromnoprávneho vzťahu tým, že slabšej zmluvnej strane (dodávateľ) je uložené viac povinností. Účelom danej právnej úpravy je teda snaha o dosiahnutie skutočnej rovnováhy tým, že budú právne vyrovnané východiskové ekonomické, informačné, odborné a iné rozdiely, ktoré medzi týmito stranami existujú.

Ochrana spotrebiteľa je predmetom aj záujmu európskej únie, a preto sa veci aj posudzujú s pohľadom unijného práva. Európska únia v tejto súvislosti vydala niekoľko smerníc dopadajúcich na ochranu spotrebiteľa, pričom s posudzovanou vecou súvisí predovšetkým smernica rady č. 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 o neprimeraných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. K jej interpretácii súdny dvor Európskej únie uviedol, že systém ochrany zavedený smernicou vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa nachádza v nerovnom postavení voči predávajúcemu alebo poskytovateľovi, čo sa týka ako vyjednávacích právomocí, tak úrovne informovanosti, ktorá ho vedie k tomu, že pristúpi k podmienkam vopred vyhotoveným predávajúcim alebo poskytovateľom, bez toho, aby mohol ovplyvniť ich obsah. Takéto nerovné postavenie medzi spotrebiteľom a predávajúcim alebo poskytovateľom môže byť narovnané len pozitívnym zásahom vo vzťahu k samotným zmluvným stranám. V pozitívnom práve sa ochrana spotrebiteľa premieta napr. do podoby vyššej informačnej povinnosti dodávateľa, do práva spotrebiteľa odstúpiť od zmluvy, podoby zákazu niektorých ujednaní v spotrebiteľských zmluvách alebo do podoby príkazu v pochybnostiach o významne spotrebiteľských zmlúv vykladať pre spotrebiteľa najpriaznivejšie.

V spotrebiteľskom práve je dodávateľ vo fakticky výhodnejšom postavení, lebo má odbornú prevahu na spotrebiteľom, ktorému svoje služby poskytuje.

Obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách na rozdiel od obchodných zmlúv majú slúžiť predovšetkým na to, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru. Nemôžu slúžiť na to, aby sa do nich v často neprehľadnej, zložito formulovanej a malým písmom písanej forme skrylo dojednanie, ktoré je pre spotrebiteľa nevýhodné, a o ktorom sa predpokladá, že pozornosť spotrebiteľa najskôr unikne (napr. rozhodcovská doložka alebo dojednanie o zmluvnej pokute). Ak dodávateľ napriek tomu tak urobí, v takom prípade mu nemožno priznať právnu ochranu.

Pokiaľ ide o aj zo strany žalobcu v danom prípade tvrdenú slobodu spotrebiteľa v súvislosti s uzatvorením zmluvy vrátane dodatku týkajúceho sa zmluvnej pokuty treba poukázať na to, že takáto zmluvná sloboda je vlastne len zdanlivá, lebo listiny vo formulárovej podobe pripravuje dodávateľ a s ohľadom na nepomer vo vyjednávacej sile dodávateľa a spotrebiteľa je na prvý pohľad zrejmé, že spotrebiteľ len ťažko sa môže domôcť zmeny vopred pripravených zmluvných dojednaní.

Vo všeobecnosti možno vysloviť, že pôvodný poskytovateľ elektrokomunikačných služieb môže byť konaním spotrebiteľa poškodený, keď dôjde k odovzdaniu poskytovaného zariadenia za nižšiu cenu

než je jej skutočná v čase uzavretia zmluvy, avšak týmto podnikateľom sú k dispozícii ďalšie zmluvné inštitúty ako napr. zálohové platby pri zapožičaní zariadenia alebo iné možnosti, ktoré môžu presnejšie vystihnúť skutočnú hodnotu poskytovaného zariadenia.

V rámci spotrebiteľských zmlúv ujednaní, ktoré zakladajú zmluvnú pokutu zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok len spotrebiteľskej zmluvy.

Neprijateľné podmienky nie sú nikde taxatívne vypočítané a súdna prax ich môže judikovať so zreteľom na skutkové a právne okolnosti prípadov.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa, ktorý sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Za neopodstatnené je potrebné považovať námietky odvolateľa o nemožnosti odvíjať zmluvnú pokutu od intenzity porušenia povinnosti, ktoré zabezpečuje. Výška zmluvnej pokuty presahujúca hodnotu samotného zariadenia môže mať za následok neprimeranosť zmluvnej podmienky.

Podľa súdnej praxe aj súdov Slovenskej republiky za neprijateľnú zmluvnú podmienku sa považuje podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa, ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu.

Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky preto napĺňa predovšetkým podmienka, ktorá je neprimeraná, a to napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa tak, ako je tomu v danom prípade. Tu súd prvého stupňa správne ustálil, že dojednaná zmluvná podmienka týkajúca sa zmluvnej pokuty spôsobuje hrubú nerovnováhu a zároveň dôvod neprijateľnosti v dôsledku neprimeranosti sankcie.

Nie je pritom akceptovateľné a vo svetle unijného práva ani prípustné, aby sa akýmkoľvek spôsobom modifikovala neprijateľná zmluvná podmienka. Súd preto môže vysloviť neprimeranosť zmluvnej podmienky, avšak nie je dané jeho oprávnenie vysloviť v akej výške by táto zmluvná pokuta (ako neprimeraná zmluvná podmienka) bola prípustná.

Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky pritom napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá.

V prejednávanej veci bola podľa dodatku k zmluve o pripojení uzavretého v ten istý deň ako zmluva dojednaná zmluvná podmienka s odkazom na tabuľku č. 1, pričom v ďalšom postupe právneho predchodcu žalobcu vo vzťahu k žalovanej bola požadovaná výška zmluvnej pokuty v sume 497,90 eur.

Odvolací súd preto považoval závery súdu prvého stupňa týkajúce sa neprijateľnosti zmluvnej podmienky ohľadne zmluvnej pokuty za správne, a preto rozsudok okresného súdu v napadnutej časti potvrdil.

Odvolaním nenapadnutých častí prvostupňového rozhodnutia, a to pokiaľ bolo žalobe čiastočne vyhovené sa krajský súd nedotýkal, pretože proti tomuto výroku odvolanie nesmerovalo, a tak nadobudol právoplatnosť (§ 206 ods. 2 O.s.p.).

V odvolacom konaní bola tak úspešná žalovaná, ktorá by mala v zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 224 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov odvolacieho konania, avšak v súvislosti s odvolacím konaním jej trovy nevznikli, a preto jej neboli priznané.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.